

Huggvilliga ABBORRAR på sista vårisen

Text och foto:
JOAKIM NORDLUND

Strålände majsol och promenadvänlig is. Och huggvilliga abborrar med vårkänslor. Där har du kanske den perfekta avrundningen på en lång isfiskesäsong.

ABBORREN LEVER I STIM och får du en, så finns det med all säkerhet fler där nere. Med van hand agnade Håkan Holmqvist av fisken, sedan fortsatte fiskandet.

DUNKA PIRKEN I BOTTEN och lyft sedan sakta. Med små avvägda rörelser lockade Håkan Holmqvist och Rudolf "Rulle" Holmqvist abborren.

Samtidigt som efterleksfisket efter gädda är i full gång längs Östersjökusten pågår fortfarande isfisket högst upp i Bottenviken. De riktigt inbitna pimpelfiskarna tar tillvara på det sista som vårvintern har att erbjuda av isfiske. Har man som våren 2009 bra isar, kan man pricka in den tidpunkt när abborren vandrar in från havet, in i vikarna, där den samlas kring grynnorna för att leka. Då kan man i slutet av april och början av maj få uppleva ett makalöst pimpelfiske.

– Folk i södra Sverige brukar tycka synd om oss för att vi har snö på våren. De har förmodligen inte upplevt det här, säger Håkan Holmqvist när vi vandrar längs den knallhårda isen. Solen sköljer över oss där vi går ute på Furufjärden och på håll ser vi 81-åriga Rudolf ”Rulle” Holmqvist som en silhuett.

– Farsan har lärt mig det mesta när det gäller pimpelfiske, säger Håkan.

RULLE HOLMQVIST ÄR EN AV Norrbottens mest hängivna pimpelfiskare och få känner Furufjärden som han. Han övertalade sin son och sonhustru att köpa en sommarstuga där i slutet av 1980-talet och i samband med det väcktes också Håkans intresse för isfisket. Nu deltar de i de flesta större pimpeltävlingar som anordnas i Norrbotten och Västerbotten och Håkan uppskattar att han i snitt fiskar varannan dag mellan november och april.

OM DU ANVÄNDER STORA OCH YVIGA RÖRELSER kan du locka gäddan till hugg. Och har du väl fått dit en gädda så försvinner abborren. Rudolf ”Rulle” Holmqvist visade ändå hur man med hjälp av försiktighet kan ta upp en gädda utan att den försvinner med pirk och lina.

– Under uppväxten och ungdomsåren var jag inte alls intresserad, men för egen del upptäckte jag det här i samband med att vi köpte stugan, säger han och visar med handen mot andra sidan där man kan ana några röda byggnader vid strandkanten.

Rulle sitter redan på den abborrgrynnan som vi har siktat in oss på men Håkan gör en snabb analys och väljer i stället att börja på cirka tio meters djup.

– Abborren har en sluten simblåsa och kompenserar därför tryckföränd-

ringar med att flytta sig. Det gäller att söka sig in vid en brant där man tror att den står, förklarar han.

Och abborrfisket handlar verkligen om letande. Det gäller att ha en vass och effektiv borrh med sig för det brukar bli en hel del borrhande. Men borrh löper lätt genom den tre decimeter tjocka men rätt porösa vårisen, så femton sekunder räcker för att man ska ha ett nytt hål att prova lyckan i.

DEN SOM FISKAT ABBORRE på vårisen vet också att letandet kan betala sig, för

när man väl hittar ett stim, då har man en högtidsstund framför sig. Samtidigt kan man få ägna en hel dag åt att borra och ändå återvända tomhänt.

– Det är väl det som gör det så spännande, säger Håkan och tillägger:

– Men en sån här dag är det bara helt underbart att få vara ute. Visst vill man ha fisk men det här är den ultimata avkopplingen för mig, säger han efter att han gjort ännu ett hål.

Under de första två timmarna var vädret bättre än fisket. Med ansiktet vänt mot solen kunde vi njuta av storspovens klassiska sång samtidigt som en flock gäss passerade på håll. Tillsammans hälsade vi våren. Den varma solen och den lätt svalkande vinden gjorde varje andetag till en njutning, fullt jämförbart med att dricka kallt och klart vatten när man längtat och törstat i timmar. Men det skulle bli ännu bättre. Det skulle bli fiske. Fiske av hög klass.

EFTER TVÅ TIMMAR AV LETANDE vände allt. Plötsligt hade tveksamma och lätt inåtvända anletsdrag förvandlats och på isen satt tre fiskare som drog blank och vacker mataborre.

– Den här har precis kommit, säger Rulle och synar en romstinn abborre på dryga tre hekto.

Håkan hade satt på en finsk vertikalpirk i silver och guld och längst ut satt en kopparmormyska. Det visade sig vara kalas, för när han väl hade börjat dra abborre var det som att det aldrig ville ta slut.

– Titta på den här, säger han och visar upp en abborre i halvkilosklassen.

Högen på isen växte och till sist hade vi så mycket abborre att Rulle skulle få ägna ett par timmar åt att besöka alla i hembyn som tränar efter färsk fisk.

Vårens sista isfiske blev magnifikt. Precis lika magnifikt som inramningen och det skådespel som naturen bjöd på.

Och vårisen är förförisk. Fram till att jag började fiska med Rulle och Håkan hade jag bara vid enstaka tillfällen pimplat i havet. Men en dag med strålende sol och storabborre räckte för att jag skulle bli fast. Inför fisket på Valborgsmässoafton låg jag och tänkte på mormyskor och pirkar och funderingarna fortsatte i drömmen.

MEN VÅRISEN KAN OCKSÅ VARA förrädisk. När vi fiskade var isen drygt tre decimeter tjock och vi såg inte en enda rejäl vindvak. En sommarstugeägare som sett isen gå i cirka 40 år berättade att året innan hade en snöskoter kört på isen, precis där vi suttit. Dagen efter var det öppet vatten.

Därför blev det inget fiske den 5 maj, men det spelade mindre roll och Håkan talade förmodligen för oss alla när han summerade vårens sista isfiske.

– Man ska lyssna på Ortsbor. Och bättre avslutning på vårfiskesäsongen går det väl knappast att få. Det var ju helt makalöst. Rent av gudomligt! ▶

EN SNABB VERTIKALPIRK av märket Sepe och en kopparmormyska med rött inslag – det var receptet för dagen.

EFTER TVÅ TIMMARS letande hittade vi äntligen rätt. Sedan hade Håkan Holmqvist fullt upp med att dra blank och fin mataborre.

”Har man väl hittat ett abborrstim har man en högtidsstund framför sig

DET ÄR EN HÄRLIG KÄNSLA att röra sig över en hel vidd av is och samtidigt ha en stekande sol rätt i ansiktet. Vårens sista isfiske blev magnifikt.

SOM DE TÄVLINGSFISKARE DE ÄR höll de sig för goda för att mäska i hålen och använda fiskkött som agn. Det var ändå inget snack om vem som fick mest abborre. Rulle och Håkan Holmqvist visade vems hemmaplan vi befann oss på.

RULLE OCH HÅKANS 10 bästa tips FÖR ETT LYCKAT ABBORRFISKE

- 1. LETA AKTIVT.** Abborren är en fisk som går i stim och det gäller att leta aktivt. Du kan hitta fisk fem meter från det hål där det nyss var stendött.
- 2. STANNA INTE FÖR LÄNGE VID VARJE HÅL.** När du dunkat pirken i botten och lyft sakta ska du känna fisk i stort sett direkt – förutsatt att stimmet finns där, förstås.
- 3. SE TILL ATT HA BRA GREJOR.** Det är A och O om du ska få fisk. Tunn lina (0,18 är bra). Sedan är små och lätta spön att föredra.
- 4. FÖRSÖK ATT LÄRA DIG VATTNET.** Att kunna vattnet kommer att hjälpa dig oerhört. Fiskar du helt på måfå är det nästan dömt att misslyckas.
- 5. LÄR DIG VILKA GREJOR SOM FUNKAR OCH VAR DE FUNKAR.** En pirk kan fungera i ett vatten men på en annan plats kan det vara något helt annat som gäller.
- 6. LÄR DIG RÄTT TEKNIK.** Du kan inte använda samma fiskesätt på abborre som på röding. Små och nätta lockrörelser. Ett vanligt fel som nybörjar gör är att locka med för stora och yviga rörelser.
- 7. VAR ÖDMJUK OCH HJÄLPSAM PÅ ISEN.** Du har otroligt mycket att lära av en erfaren fiskare.
- 8. PROVA GÄRNA I GAMLA HÅL.** Ett annat knep är att prova vid de stora sprickor som bildas i vårisen. Där har vatten sipprat ned och syresatt vattnet. Där kan du finna fisk.
- 9. LEVANDE BETE.** Ha med dig både daggmask och maggot. Här får du prova dig fram.
- 10. SÄKERHET.** Ska du vara ute på vårisarna så är en bra flytoverall en god investering.